

и надежда, слаба наистина, да пипне нѣкоя чърта отъ силенъ, благороденъ поривъ, отъ висота на характеръ.

Но той имà тука едно първо разочарование: на митинга се стичахъ повече лица незначителни, или невнушающи довѣрие. — Той позна въ първитѣ редове мвози на бездѣлници, окадителни на кафенетата и кръчмитѣ; нѣколко бивши шпиони — заедно съ платкитѣ изгубили и възможност да бждатъ опасни за обществото; двама доктори; единъ редакторъ на опозиционенъ журналъ, единъ попъ съ чървено лице и накривена калимявка, и до него единъ столиченъ слѣпецъ — поетъ сжщо. Но навътрѣ, изъ купа, — нѣколко соподръжци, вѣроятно, нѣкога по дължностъ, сега — по привычка; улични хлапетии и пепелчукъ, непрѣмвнитѣ дустраджийчета, които сега намирахъ богата жътва. Доста почтени граждани опозиционери, или — въ качеството на Кардашева и Холски — тоестъ — любопитни.

Мѣстото на двамата книжовници не се случи стодно — бѣше ниско. Гжетата навалица отпрѣдъ имъ запрѣчи вида и, както бѣхъ кжсички на ръстъ, тѣ мѡжахъ да чуватъ ораторитѣ, безъ да ги видать.

Това имъ положение ставаше всѣка минута пò-неприятно: тѣлпата задъ тѣхъ растеше постоянно и, било, че стражаритѣ я тикахъ, за да остане свободенъ пътъ за колата, било по неволното напъване всѣки да иде пò-напрѣдъ, тѣ се чувствавахъ, като въ едно тискало, което мърда; особенно Кардашевъ се залушваше отъ единъ страшенъ натискъ на гърба; сякашъ, че нѣкой бѣ оурѣлъ въ него голѣма пухова возглавница, която го стопли до испотяване. Но той се не обърна, отдалъ цѣлото си внимание на третия ораторъ.

А този ораторъ говореше твърдѣ краснорѣчиво и распалено; дълбоко и силно убѣждение дишаше отъ не-